

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Благоевград, 26.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на втори ноември през две
хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Надя Узунова

Членове: Румяна Бакалова
Владимир Ковачев

при участието на секретаря Мирела Гълъбова
като разгледа докладваното от Румяна Бакалова Въззивно гражданско дело
№ 20211200500686 по описа за 2021 година

Производството е образувано на основание чл.258 и сл.ГПК по въззивна жалба,подадена от „Юробанк България“ АД против решение № 900776 от 17.03.2021г.,постановено по гр.д.№ 88/2020 по описа на РС Сандански,с което претенцията на ищеца,сега въззивник е отхвърлена изцяло.В жалбата се поддържа,че решението е незаконосъобразно.Оспорва се извода на съда,че не е установено възникване на твърдяното правоотношение между страните,тъй като ищецът не е представил оригинал или официално заверен препис.Въззивникът намира,че съдът неправилно е изключил представения договор от доказателствения материал по делото.Според него е изпълнено изискването на съда,тъй като е представен такъв препис,заверен от адвоката,който е депозирал исковата молба като пълномощник на „Юробанк“ АД и съгласно чл.32 от Закона за адвокатурата,документът е с официално заверен препис.Освен това в производството се претендират само наказателни лихви и те са в общите условия,а те не са изключени като доказателство.Съдът не се е съобразил със заключението на съдебно счетоводна експертиза,а според него,ответникът дължи лихви.Моли да бъде отменено решението на първоинстанционния съд и се уважи иска.Претендира

разноски.

Ответната страна, Р. ИВ. ЯН. се представлява от особен представител. В отговора на особения представител се оспорва жалбата. Счита, че първоинстанционният съд е постановил правилно решение, съобразно изискването на закона. Моли да се потвърди решението.

Подадената въззивна жалба е допустима, като постъпила в срок, от страна по делото, която има право и интерес да обжалва постановения съдебен акт. Съгласно правомощията си по чл. 269 ГПК съдът служебно проверява правилността на решението, допустимостта му в обжалваната част, а по правилността му се произнася съобразно доводите във въззивната жалба.

Решението е валидно и допустимо.

Видно е от материалите по делото, че ищецът е подал заявление по чл. 417 ГПК за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист по ч. гр. д. № 770/2019 по описа на РС Сандански за сумите от 1578.21 лв. главница, 2021.52 лв. наказателна лихва/обезщетение за забава за просрочени плащания/ от 19.11.2009г. до 02.07.2019г., такси и законна лихва върху главницата, дължими по договор за потребителски кредит по заявление – договор за издаване на кредитна карта. РС Сандански е отхвърлил изцяло искането, но с определение № 4131/25.09.2019г. по в. ч. гр. д. № 643/2019 на ОС Благоевград е отменено разпореждането за сумата от 1578.21 лв. и е разпоредено да се издаде заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 т. 2 ГПК за тази сума, представляваща главница за дължими кредитни средства, усвоени по договор-заявление за издаване на кредитна карта VISA CLASSIC 20.11.2008г., ведно със законната лихва върху нея от 05.07.2019г. С разпореждане № 3115 от 11.12.2019г. РС Сандански е указал на заявителя, че в едномесечен срок може да предяви иск по отношение на отхвърлената част от вземането. Искът е предявен в указания срок и претенцията обхваща сумата от 2021.52 лв., представляваща наказателна лихва/обезщетение за забава за просрочени плащания/ от 19.11.2009г. до 02.07.2019г.

За установяване на договорната връзка между страните е представен договор за издаване на кредитна карта, с недобре четлива дата, но е видно, че е сключен през 2008г. Процесуалния представител на ответника е оспорил авторството, но по правилата на чл. 193 ал. 2 пр. 2 ГПК, доказателствената тежест е на ответника, а в тази връзка не са ангажирани доказателства. В

графата финансови задължения от заявлението-договор за кредитна карта са изписани две цифри относно размера на сумите, две цифри за месечни вноски, две цифри за неизплатена сума и две цифри за срок, от които не може да се направи извод какъв е размера на кредитната сума, която банката следва да предостави, месечната вноска и срока за връщане. В това заявление договор няма изявление на кредитополучателя, че е запознат с общите условия на Алфа Банк-клон България за издаване и ползване на кредитна карта виза, общите условия, приложени по делото не са подписани, а всички съществени условия по ползването и връщането на кредита са заложени в този документ, по отношение на който липсва волеизявление от ответника за приемането им.

Назначената съдебно-счетоводна експертиза е констатирила, че не ѝ са представени месечни извлечения, от които може да се анализират данни за размера, датата и начина на усвояване на кредита, начислените лихви, такси, минималната погасителна вноска, падеж на плащане. С оглед на това е работила с данни от банката за дължима сума от преходен период към м.07.2009г и това е сумата от 1578.21 лв. Лихвите са изчислени на база общите условия, като вещото лице е посочило, че съобразно тях в едни случаи лихвата е 18%, а в други случаи е различна, в зависимост от начина на усвояване на кредита, но тъй като няма данни как е усвоен, тя е работила с цифрата 18% лихва.

При тези данни съдът от правна страна прие следното:

Страните са обвързани от облигационно правоотношение породено от сключен договор за предоставяне на потребителски кредит през 2008г. при действието на ЗПК /отм/. Съгласно чл. 4 от ЗПК/ ДВ 53/2006г, отм/ с договора за потребителски кредит кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, отсрочено или разсрочено плащане, лизинг и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане. Съгласно чл. 5 от ЗПК/отм/ потребител е всяко физическо лице, което е страна по договор за потребителски кредит и не действа в рамките на своята професионална или търговска дейност, а кредитор е всяко физическо или юридическо лице или обединение от такива лица, което предоставя потребителски кредит в рамките на своята професионална или търговска дейност. В ЗПК/отм/ е уредена форма за действителност на договора за

потребителски кредит, както и е предвидено изискване към съдържанието на договора- да е ясно и разбираемо с уговорка за всички съществени елементи като размер на кредита, срокове за погасяване, дължими други плащания т.н. Специално съдържанието на договора за потребителски кредит, свързан с използването на кредитна карта е уредено в чл. 10 от ЗПК/отм/, съгласно която разпоредба в договора следва да е ясно посочена горната граница на кредита- конкретно или определяемо, условията за ползване и връщане на кредита, годишния лихвен процент и разходите, ако има такива, приложими към момента на сключване на договора, както и условията, при които те могат да бъдат променяни. Особеност на договора за потребителски кредит, като форма на засилена защита на потребителя е разпоредбата на чл. 19, ал.2 от ЗПК/отм/ съгласно която при забава на потребителя кредиторът има право на обезщетение до размер на законната лихва.

От изложеното следва,че при сключване на процесния договор за потребителски кредит не са спазени изискванията на чл.10 от ЗПК /отм/-не е посочена горната граница на кредита- конкретно или определяемо,/в графата финансови задължения от заявление -договор за кредитна карта,сключен между страните,има цифри,от които въобще не може да се определят тези параметри/,тъй като договора не препраща към общите условия и не е доказано,че те са известни на кредитополучателя и той се е съгласил с тях/,следва да се приеме,че не са уговорени условията за ползване и връщане на кредита, годишния лихвен процент и разходите, ако има такива, приложими към момента на сключване на договора, както и условията, при които те могат да бъдат променяни.

Съгласно Чл. 14. (1) ЗПК /отм/,когато не са спазени изискванията на чл. 6, чл. 7, т. 4 - 14, чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1 и чл. 10, договорът за потребителски кредит е недействителен,а съгласно ал.2 от същия текст,когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита.

В отговора на ответника е направено възражение за противоречие на договора на ЗПК /отм/,което съдът констатира.Съдът приема,че не са спазени изискванията на чл.10 от ЗПК /отм/,поради което договорът е недействителен.В този случай освен чистата стойност на

кредита,кредитополучателя не дължи други алименти по него,като лихви,включително и наказателни,а именно такива наказателни лихви се претендират по настоящето дело.Искът е неоснователен и следва да се отхвърли по тези съображения,а не по съображенията ,изложени от РС Сандански.Първоинстанционният съд в проекто доклада си по делото е указал на ищеца,да представи официално заверен препис от договора.Ищецът е представил такъв,който е официален на основание чл.32 от Закона за адвокатурата,поради което неправилно договора-заявление е изключен от доказателствата по делото.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 900776 от 17.03.2021г.,постановено по гр.д. № 88/2020 по описа на РС Сандански.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____